

* P * V * I * S *

* 1 * 6 * 2 * 4 *

- I. Paraphrasis Psalmi LXXXII M. Barbara Wennebergeri
- II. Psalmi Davidici etc. gr. nr. 124. Gregorij Bersmanni.
- III. Oratio de Christo nato Joasimi Flemingi.
- IV. Leticia Caesaris Cyriaci & Iulianae sus obitum Rudolphi Imperatoris
- V. Soteria Dn. Johanni Georgio Saxonum Duci Academia Wittebergensis.
- VI. Votivus applausus Dn. Abt. Principi Ansalvino administrationem principatus Cusabiae suscipienti Frederici Theodori Gorlicis.
- VII. Theophrastus Episcopi ad Dn. Augustum Principem Ansalvini Homagii causa Ser. vestan inrebus M. Petri u. Jera.
- X. Epithalamium Marci Frederici Werdelii ad Dn. Augustum Ducem Brano vicerem.
- II. Epithalamium ad eundem principem Jaci Cremeri.
- III. Elogia Gregorij Bersmanni Rudolpho Princ. Ansalvino sponte scripta
- XI. Theophrastus v. v. Dn. Rudolpho Princ. Ansalvino scripta à Collegiis Scholae Ser. estare.
- XII. Epicedium in obitum Dn. Rudolpho Princ. Ansalvini Abrahami Cremeri.
- XIII. Strena Poetica Christophori Heroldi.
- XIV. Querele Saravitionis et Bionae.
- XV. Gregorij Bersmanni in pontem publicum Despuensem Carneri Episcopi v. v. v.
- XVI. Joasimi Flemingi Siculum Scholasticum.
- XVII. Abrahami Vbrii Diazae Laboris Scholastici.
- XVIII. Coronis Collegio Disputatorio et Oratorio imposita.
- XIX. Typus Depositionis S. Scholasticae Fei deici Wittebrani.
- X. Bulla in aruletum M. Bloey.
- CI. Ora Soneribus Dn. Danielis Bircsardi.
- Dn. Johannis Christophori Hartmanni. Dn. Philippi Neudlingeri. Dn. Matthaei Coleri Doctrinae scripta.
- XXII. Gratiarum Actio M. Johannis Copenij post Magisterium cultum pronuntiata.
- XXIII. Praequae v. v. Cerevisiae Servestrae Dariae Berckezerei.
- XXIV. Desortatio à Calennij.
- XXV. Germania ad Principem epistola Att. Martino Pratorio.
- XXVI. Notum Scholae Vesaliensis.
- XXVII. Theophrastus ad Dn. Johannem Flunium.
- XXVIII. In honorem Magisterij Dn. Johannis Grae.
- XXIX. Tringta Jiverum M. Christiani Galli Etalo-Saxonis.
- XXX. Adami Forwerij Frederici Strenis, Ernesti Wulstorgij.
- XXXI. Eorundem
- XXXII. Juvenis 37. M. Theophrasti Carisberi.
- XXXIII. Johannis Cremeri.
- XXXIV. In honorem Notariatus Valerij ni Gelani.
- XXXV. Strena anagrammatum quadrifida Christophori Heroldi.
- XXXVI. In septias Dn. Wolfrangi Ambergi 4. V. D.
- XXXVII. Epigramma Nicolai Naji

N V P T I I S
 O R N A T I S S. E R V D I.
*tis. & pietatis amantiſſi-
 mi juvenis,*

W O L F G A N G I A B E R -
 G E N L L. C A N D I D A T I & C

Ducentis virginem lectis, pariq; tam pietatis
 ac pudicitiae laude, quam ingenii for-
 maq; dotibus celebratam

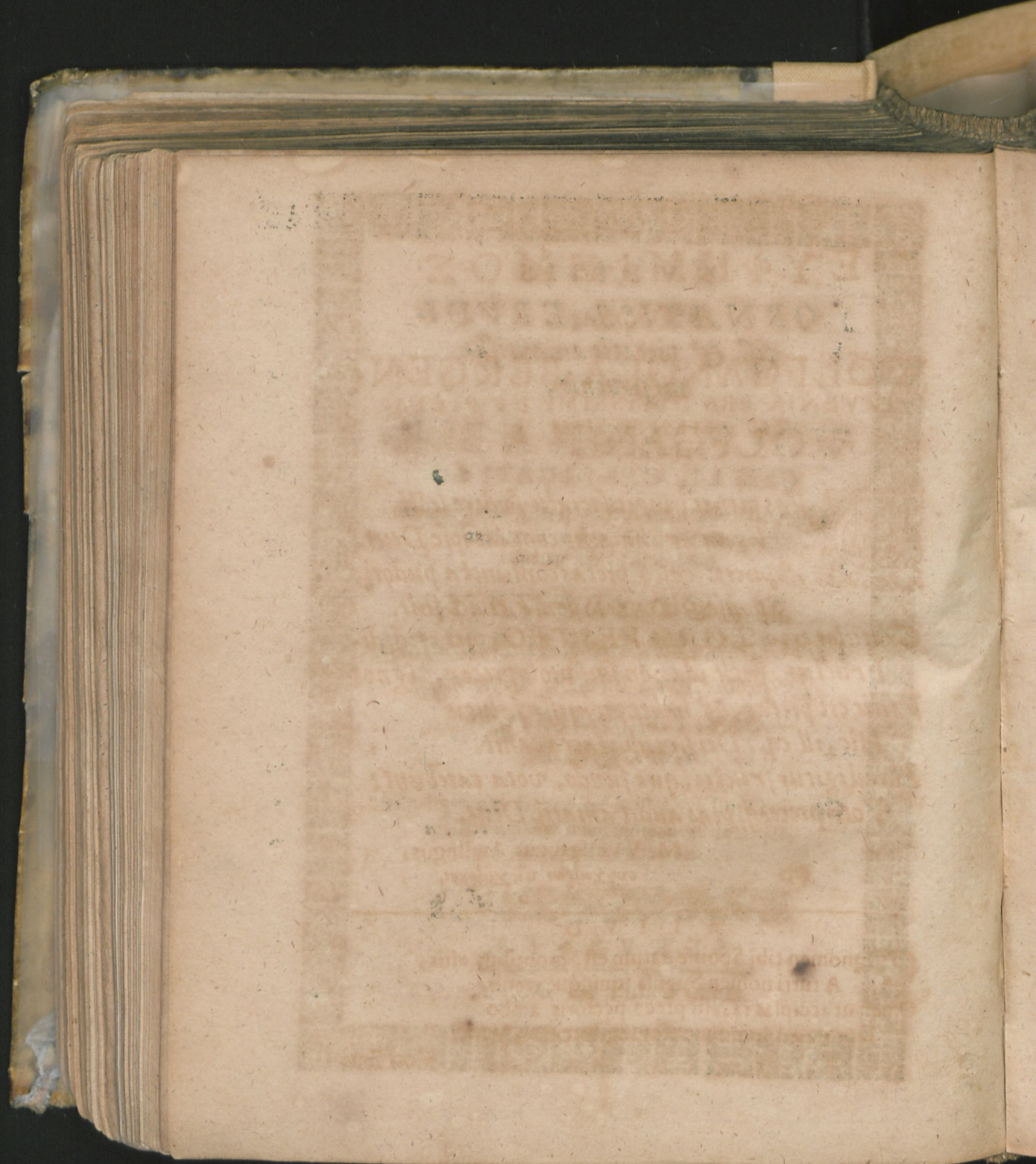
M A G D A L E N A M,

*Viri Claris. doctisſimiq; M. Balthasari
 Kieſovetteri, illustr. Gymnaſij
 Serv. Professoris & inſpe-
 ctoris &c. F.*

Carmina fauſta & felicitis appreciationis ergo nun-
 cupata ab iis, quorum ſuum cuiusque verſibus
 nomen eſt adſcriptum.

S E R V E S T Æ,
 Anno Chriſti M. DC. V.

ΕΥΦΗΜΙΣΜΟΣ

In Nuptias

WOLFGANGI A BERGEN,
IUVVENIS ERVDITISSIMI ET PIETA-
TIS AMANTISSIMI, LL.
Candidati, &c.

*Vos pietas iungit socialis fœdere lecti,
Hos autor thalami copular ipse Deus.
A pueris casto pietas coniuncta pudori,
Sponse, tibi cura, Sponsa, tibiq; fuit.*

*Gratulor ergo TORO VESTRO, pietateq; di-
Fructus, fœcunda non sine prole precor. (gnos
Vtilis est pietas, & habet promissa salutis
Hic, illi cõq; Deï sic tuba sacra canit.
Haud igitur fructu, qua fundo, vota carebunt:
Vota precesq; piæ audit amatq; Deus.*

M. V Wolfgangus Amlingus,
συγχαίρων τῆς χαίρεισι.

A L I V D.

Cognomen tibi Sponse datum est à montibus altis,
A turri nomen Sponfa tuumque venit.
Omen ut accipias? Casti prece pectoris ambo
Devota ad summum confugitote DEVM.

A 2

Montibus

Montibus excelsis & turri excelſior omni
Præſtò aderit vobis dextra, quod opto, DEI.
M. Caſp. Vlricus.

A D

DN. BOLGANGVM A BER-
GA ET MAGDALENAM KIESEVVETTE-
RAM, μεγαλῆς λεκτῆς. ornatiffimosque, ὡδῆ
ᾠδῆσ Φωνητικῆ.

*Mnia amicorum, non ſecius atq; deorum,
Dixiſſe fertur Socrates communia.
Sic ego Berſabees modulatum carmen a-
Ac Leſbia à me redditum lyra modis, (lumno,
Munus amicorum tediſ commune dicavi,
Quo vota Sponſis hæcenus feci novis:
Nec ſemel illa quidem, faciam forſanq; rogatus,
Sufpenſa poſtquam barbitos ſilet ſeni.
Quo thalamum, Bolgange, tuum quoq; dono, meaq;
Tedas anadocha, qua tibi nunc iungitur,
Virginitatis honos, intacti fama pudoris.
Non laſpis illo non Smaragdus munere,
Non potiora piis fuerint hęc flumina Cræſi,
Quo coniuges rex donat Iſraëliticus.
Crede mihi, nec vana fides: hoc munere quiſquis
Eſt dives, ullam hæud ſentiet penuriam.*

PSALM.

PSALMVS CXXIIX. VT EXISTI-

matur, Solomonis, commendans omnibus ho-
minibus, & inprimis coniugibus, timorem Dei,
& manuum laborem, utrumq; ad vita beati-
tudinem summopere necessarium.

Ter beatum, quem timor intimo
Tangit Iehovæ pectore, nec sacra
A lege divorsum in falébras
Devius insinuavit error!

O te beatum, quisquis es aut eris!

Nam sorte quamvis paupere sis, tui,
Illo favente, te laboris

Fenus ater, Facilem ille abunde
Victum refundens, ut bene sit tibi.
Cornuque pleno copia suppetat,
Rumore vortant ut secundo,
Cuncta operum tibi prosperabit.

Ceu vitis arctans palmitē coniuge
Vlmos maritat; ceu viridi domum
Incingit amplexu stolonum:

Sic tua te sobolis feraci
Stipabit uxor germine liberum,
Mensam ambientum; termite uti suam,
Non mentiente spem coloni.

Arborem oliva onerans renodat.
Hæc sunt, Iehovam qui timet, hæc viro
Promissa vitæ commoda, quæ manent,
Eventibus rerum invidendis,

Corde Deum ingenuo colentem.

Arcis, Iehova, è sede Sioniz
Lauto bonorum te cumulo obruet,

A 3

Vrbemque,

Urbemque, qua sedem locasti,
Commoditate beabit omni,
Florente pacis quò Solyma ubere,
Atque Israelis incolumi statu,
Natosque natorumque tecum
Progeniem aspicias beatam.

Gregorius Berfmannus.

ALIVD.

Si ferunt sacro surgentem ad sidera MONTM
Vertice, quem Pietas tenet, æternumque tenebit
Quisquis iter vitæ ingreditur sine labe, quod ipsi
Fax fidei, ceu sicca, regit, Cynosura carinas,
Nec nisi recta patrat, qui non declinat amissim,
Quo res cunq; cadant, quæ sentit vera, profatur:
Quæ non mendicem fingit lingua improba: qui non
Vim ferro, verbove parat: qui spernit iniquos
Spretores superùm, superùm qui iactat amicos:
Conscia cui recti Mens, nescia fallere dextra:
Iuratum quem non vanum ulla redarguit ætas:
Qui lucra non captat, positus in scenore nummis
Dives: nec figit leges precio, atque refigit.
Hunc tibi cura fuit, WVOLFGE, invisere Montem
A puero; quater hunc septenis integer annis,
Numinis ardenti cultu studioque frequentas,
Noctes atque dies meditans præcepta Tonantis.
Felix! cui data vis homini est, ut se quoque possit,
Ereptus mundi de tempestatibus atris,
Tollere humo, & gradibus superare cacumina Montis,
Inque domo superùm æternâ statione morari.
Esse ferunt bifido surgentem ad sidera MONTM
Vertice, Pallas ubi doctas sibi condidit arces,
Quam circum Musæ glomerantur carminc, & adstant,
Ipse pater citharam percurrit pectine Phœbus,
Septemq; obloquitur numeris discrimina vocum:
Hunc quoque scandisti, scandentem præses Apollo

Exce-

Excepit plausu, plausu excepere sorores,
Pallas & excipiens præstantem reddidit arte,
Marte etiam instruxit, clypeumque apravit & hastam,
Vt studiis Phœbi fieres insignis, & armis.

Esse ferunt MONTM, cuius fastigia virgo
Diva colit, gladiumque tenens, libramque bilancem.
Cuius Deucalion, cum coniuge, templa petivit,
Cum mare, cum tellus nullum discrimen haberet.
Circa illam Codex, geminique volumina Iuris,
Quæ tu, quæ vigili lustrasti cuncta labore;
Vnde probè nosti Leges, Ius, fasque, fidemque,
Vnde tibi constas, teres in te ipse, atque rotundus;
Cuique suum tribuens, dans palmam, & præmia rectis;
Offensus pravis, censor morum usque tuorum,
Iustus, propositique tenax, à tramite recto
Quem favor haud moveat, non vis, fortuna, metusque.
Hinc patria expectat certissima commoda, Resque
Publica opem, & fructum geminis desiderat ulnis:
Qualis erat pater ille tuus, qui scita Minervæ,
Qui consulta patrum, qui leges, iuraque norat,
Consiliis habitus non futilis auctor ANHALTO.
Hinc sibi te generum multi voluere parentes,
Hinc sibi te Sponsum multæ optavere puellæ:
Nondum tempus erat; sed enim Mons unus, & alter
Exsuperandus adhuc: quid, enim, quid nota, tibi que
Non probrosa, sed & laudi ducenda decenter,
Dissimulem? solet aduersis clarescere virtus.

Esse ferunt MONTM, quem filius ipse Iehovæ
Tentatus variisque modis, nodisque Draconis,
Permittente DEO ascendit, sed victor, & ultor
Descendit, geniis stipatus & alite flammâ.
Iuxta alius, duro clivofus limite, collis
Assurgit, qua terra DEI sudore madescit
Sanguineo, & tristi verbo nemus omne resulat:
Cur, Deus, heu! cur me desertum in morte relinquis?
Ambo illi ascensu faciles; descendere saluum
Hoc opus, hic labor est: pauci quos victor amavit
Christus, & armavit gladio Verbi que, Precum que,
Bis geniti, reditum vixdum potuere pacisci,

Huc

Huc igitur te tenerum Deus ille fidelis
 Induxit, saluumque idem Deus ille fidelis,
 O amor! ò ingens pietas! sanumque reduxit.
 Esse ferunt latum frudente cacumine **MONTEM**,
 Idalium dixere sacri per carmina vates:
 Hunc colit, hóc habitat posito **VENVVS** aurea cesto;
 Gemmato refidetque throno, quem Mulciber olli
 Coelavit, paphios uno hoc mercatus amores
 Munere, & ambrosii genialia fœdera lesli:
 Stant propè Acidaliæ Charites, certantque subinde
 Demeruisse Desm officii, risuque, iocisque:
 Stant varis visu formæ, stant ordine nullo
 Divarum facies, almo Concordia vultu,
 Mulseaque æthereo perducta favore Voluptas,
 Quæque solum alterno semper pede Musica pulsar:
 Hinc Iræ, rursumque Preces, Lacrymæque, Timores,
 Furta, Doli, Nutus, Lusus, Nugæ, atque Tenebræ,
 Excubiæ, Luxus, Pallor, vindicta, Repulsæ,
 Nuptiæ, & illecebræ &c.
 Somnia, Vota, Vices, Suspiria, Gaudia, Plausus,
 Atque Fides, miserosque tenens, Spes, anchora amantes,
 Osculaque, Amplexusque, atque Indulgentia; quarum
 In medio pinnata cohors versatur Amorum,
 Armati faculisque manus, iaculisque pharëtram;
 Pars rutilum vibrare iubas, pars fundere cornu
 Spicula, Lemniacis pars nectere colla catenis.
 Non coma, non vultus, non est color omnibus unus,
 Quosdam puniceâ videas effulgere gemmâ,
 Hos florum speciem, viridesque referre smaragdos,
 Sapphiro his radiant, radiant his Iaspide plumæ:
 Illis purpurei circumdant crura cothurni:
 Centrum aliis alii pinxere coloribus alas,
 Et volucres cinxere suam dulci agmine Matrem.
 Ante alios dux ipse Chori, dux ipse **CVPIDO**
 Fertur evans, fratresque volans supereminet omneis.
 Cuncta vigent, hæc cuncta virent, hæc omnia rident,
 Ridet humus, pingunt sacrum violaria Montem,
 Montem nectaris convellit Flora rosetis,
 Quam

Quem dum fortè animi causâ , curisque levandis ,
 Aonia fretus citharâ , fidibusque canoris ,
 Vere novo , VVOLFGANGE , petis , superasque frequenter ,
 Securus Veneris , volucrum securus Amorum ,
 Tandem membra levans solio Venus in fit ab alto :
 Quis novus hic nostris successit Montibus hospes ?
 Quidue petit ? Venerè mne impunè laceffere fas est ?
 Quisquis es , aut Themidis cultor , cultorve Minervæ ?
 Non impunè feres Veneris vidisse penetral ,
 Ferte citi flammâs ! date tela ! intendite nervos !
 Ad vocem advolitant pueri , pharetrisque sagittas
 Expediunt , nixique genu , sibi quisque reflexum
 Adducunt arcum , & flagrantem lampada quassant .
 Omnibus idem animus plenam exhaurire pharetram :
 Omnibus idem animus , juvenem exhaurire cruore ;
 Omnibus idem animus , iussâ exhaurire parentis :
 Ni genitrix prohibens , tua , ait , tua , Nate Cupido !
 Vulnere sola valent sincerum immittere amorem .
 Ergo age ! tinge , Deus , casto tua tela veneno !
 Coniugiumque para sacrum , inviolabile , sanctum !
 Fac , juvenis tædas Sorabûm ambiat urbe ingaleis !
 Vrbs hæc formosas nutrit cultasque puellas ;
 E quibus una Iovis fuerat quoque digna cubili ,
 Iam matura viro , iam plenis nubilis annis ,
MAGDALIS , egregij sata sanguine **KISVVETTERI** :
 Dixerat . Ille sacrâ depromit tela pharetrâ ,
 Virgineumque , Deus , candenti nube subintrans ,
 Labitur ad thalamum , in teneros dum denique figit
 Spicula casta sinus , Montem hinc , sua regna , revifens
 Vulnere te , **MONTANE** , petit , Pæanaque cantat :
 Hoc tibi vulnus habe , nostri novus incola Montis !
 Hoc tibi munus habe ! completis mensibus octo ,
 Parturient **MONTES** , nasce ntur utrinque parentes ,
BERGIVS Ascaniis , **KISEVVETTERVS**que Camænis .

*Albertus Voitus Corrector
 Servest. f.*

B

ALIVD.

A L I V D.

DVm, mea, Sponse, tuo lateri, soror omine dextro
Iungitur, & nubit Numine ritè Dei.
Id tibi coniugium sincero pectore faustum
Et Sponsa, frater, comprecor usq; tua:
Plurima sine vobis felicitis gaudia sortis;
Vestrog; absistant tristia fata toro.
Sit sine lite domus, sua vis Concordia regnet,
Ut imini & gratis blando in amore jocis.
Ut pulcra coniunx faciat te prole parentem,
Qua; arvas referat, qua tibi prastet avoso
Crescite! succrescant Superi plantaria regni:
Qua sint in laudes officiosa Dei.
Hæc rata vota velit totius conditor orbis,
Et Pater, & Natus, Flatus & ipse Patriæ.
Qui costam exemit lateri stertentis, & inde
Virginis ossa tulit, virginis ora tulit:
Adducensq; viro primus paranymphus eandem,
Connubium aeterno sanxit honore sacrum,
Ille piis Sponsis lato cum munere verbi,
Lauto cum Bacchi munere adesse velit.

Iohannes Kifsvetterus
Frater Sponsæ,

E C L O

ECLOGA.

DUrpureo Phœbus cœlum referaverat ortu,
Et croceum linquens Tithoni pulcra cubile
Coniunx, humentem cœlo dimoverat umbram:
Cum veteres secum Daphnis reputabat amores
Et querulo fletu totum complebat olympum.

Audiit hæc Damon, vicina in valle tenellas
Dum servabat oves: tactusque dolore, propinquum
Accedens tales tristi dedit ore loquelas.

Dam. Daphni, quid incendis totam clamoribus æthram,

Vsq̄que ad æonem imas est abdita flamma medullas?

Nunc erat, ut viridi præcinctus tempora lauru

Carmina sidereas cantares lætus ad auras,

Carmina, quæ veteri signata in cortice quercus

Certarent coryli, patulæque edificere fagi.

Si nescis, hodie thalami sibi fœdere iunget

BERGIVS ille tuus formâ præstante puellam,

Huic æquum fuerat gratari carmine digno

Non curis, sævo non indulgere dolori.

Hæc Damon. Tum sic Daphnis placida ora resolvit.

Daph. Hoc dudum tacito mecum sub corde premebam

O Damon. sed enim petulantis livida linguæ

Toxica, sed putri metuendum dente Theonem

Cyclopumque minas, & spicula cœca verebar.

Tempora nostra vides, & triste hoc vivere nostrum

Contemptu in tanto Phœbiq; novemque sororum.

Quando tamen placet hunc tenuem subiisse laborem,

Do tibi me: videant hostes hæc metra, legantque,

Et stimulis iræ turgentes ilia rumpant:

INVIDIAM SPERO. Facio hettæ iurgia Momi.

Alternis autem numeris gratabimur ambo,

B 2

Alternis

Alternis gaudent sacrae, mea cura, Camoenae.
 Incipe, si quid habes, Sponsaque & virgine dignum:
 Incipe: pascentes quoque sic servabimus agnas.
 Dam. Te sequar, Eximios tu nosti solus honores.
 Sponsaque & Sponsae. Tua me vestigia ducent.
 Daph. Nascere iam tandem, Veneri carissima stella,
 Quae revehis lucem tenebris splendore fugatis,
 Nascere, iamque polo depulsis ilicet umbris
 Redde diem, clarosque tuo cum lumine Soles,
 Ne sic ne longum Nymphi Nymphaeque morare
 Spes tacitas: in amore moras cane peius & angui
 Odit amans; Fulmen quadrilitera syllaba CRAS est.
 Dam. Exere candidulos, argentea Cynthia, vultus,
 Fratrís & opposita caeli è regione serenum
 Accipiens lumen, radios emittito claros,
 Atque novis Sponsis, thalami qui iura sacrumque
 Limen inire parant, candenti luce faveto,
 Sic te sic placidam sub Latmia saxa relegans
 Dulcis amor teneat pueri, coeloque remittat.
 Daph. Suave sub auroram frondosi munera veris
 Pallentes violas, thymbrae, roremque marinum,
 Et menthas virides, & odoríferas calaminthas
 Carpere, dum leni dat murmure sibila ventus,
 Et longè resonant avibus virgulta canoris,
 Suavius at longè, Sponsi sponsaeque modestum
 Cernere iter, sacram dum protinus itur ad aram,
 Dam. Suave per ardentem furibundi fideris aestum,
 Arva siti quando finduntur, & aere agrorum
 Campus, cum vitio moriens sitit aëris herba:
 Valle sub irri guâ, patulaeque cacumine fagi
 Dulcis aquae saliente sitim restinguere rivo.
 Suavius, optata tædarum luce fruiscei,
 Nec viduas viduo in thalamo traducere noctes.
 Daph. Pæoniis aptæ succis, aptaeque trochiscis

Non

Non unæ crescunt udis in vallibus herbæ,
 Puberibus feseli foliis, hederæque tenaces,
 Et baccis croceum, & foliis bicoloribus Arum,
 Arum Vrsis, apris hederæ, feseli utile cervis:
 Sed vix ulla sacri Medicina accrescit Amoris,
 Ipsa nisi veniat medicatrix virgo doloris.
 Dam. Irriguis multi crescunt in vallibus amnes,
 Neccarus, & gravidas frumento divite naves
 Albis agens, Mûldæque rapaci iunctus Elister;
 Nec non Aufonii celebratus laude Mosella
 Et qui Lotichii laudatur Cinthius ore,
 Sed flammæ Veneris, sacrosque Cupidinis ignes
 Omnibus haud undis extinxerit Amphitrite.
 Daph. Quantum nocte aliis coeli spectiosior astris
 Cornibus effulget plenis argentea Phoebe,
 Mala Damascenis præstant quantum aurea prunis
 Tantum præ reliquis excellit Sponsa puellis.
 Dam. Heliadum genitor quantum superare putatur
 Privâ lucæ suæ radios lumenque sororis;
 Exuperat quantum spinas rosa, lilia vepra
 Tantum inter iuvenes excellis, Sponsæ, mo
 Daph. Vitis ut innumeros foecundo palmitibus
 Spargit, & ad socias extendit brachia fagos:
 Sic Bergeriadum domus inelyta prole nepotum
 Egregia, innumeris atavis, patribusque triumphat.
 Nam quod te dicam, præstans virtute fideque
 Pæulle, decus Gentis! multum debere fatetur
 Se tibi Dux Patriæ, Pater optimus Afcanis oræ:
 Pænè pari gressu Patris vestigia presit
 Natus Ioannes, virtute insignis & arte:
 Quem, qui iam superant, patriâ virtute sequuntur.
 Dam. Non uno contenta loco est, sed flumina latè
 Et campos olæ radix tenet: altaque tendens
 Brachia, proventu foecundo ditat alumnos.

Kisvvetteri adum quis nescit stemma, domumque,
Cuius si iustæ præconia plurima laudis
Enumerare velim, metuo hæc angusta papyrus
Vt capiat, nec me potius vox ipsa relinquat
Defessum atque diem clauso nox condat Olympo:
Daph. Desine votorum Damon. Cessemus amores
Ad thalamum canere, & quos non æquamus honores.
Vivite felices: felices crescite: crescat
Vester honos, crescat novus alti sanguinis ordo,
Salveto mihi Sponse, & tu mihi Sponsa valeto.
Hæc illi secum. Simul his vallesque recurvæ
Vicinæque urbes passim, vicinaque saxa
Plauferunt, plausere auræ, plausere volucres,
Et circumfusi nutarunt vertice montes.

In amoris & benevolentia testimonium de-
properabat Dessæ 22. Iulii Anno 1605.

Tobias Herovigius P. C.

A L I V D.

Vis ille, templum qui ingreditur sacrum?
Quænam illa, templum quæ ingreditur sacrum?
Est Sponsus ille, est illa Sponsa
Foedera sacra tori parantes.

O congruum, ô par nobile coniugum

Genus decusque hæc quippe parentibus
Prognata claris, atque Sponsus
Clarus avis, atavisque clarus.

Quis quæso nescit quem latet incluta
Stirps atque fulgens BERGIADVM genus
Splendore, virtute, atque acuti
Dotibus ingenii coruscans &

Quis

Quis **KIESVVETERI** facta satis potest
Divina multo carmine prosequi?

Quæis implet ipse urbem, atque totam
Alcaniæ quibus implet oram.

Quis te beatum non igitur velit
Censere? quis non, **SPONSE**, tibi velit

Iam gratulari? quis tibi non
Prospera quæque velit precari?

Tibi ecce læta & fausta dies adest.

VVOLGANGE, quæ se quæ tibi **MAGDALIS**

Bella illa se gaudet puella,

More & amore pio iugari.

Nympham en decoram! en nitidum caput!

Vultum en modestum! en candidulas genas!

Pulcra en labella! en ora formam

Purpuream superant rosarum!

Et te beatam quis, rogo, non velit

Censere? quis non, **SPONSA**, tibi velit

Iam gratulari? quis tibi non

Prospera quæque velit precari?

Iam namque Sponsus, iam iuvenis tibi

O pulcra, pulcer iungitur, & tuæ

Vult dextræ in rebus secundis,

Rebus & in miseris adesse.

Ceptum hoc secundet coniugium **PATER**,

Beetque largo id munere **FILIVS**,

Et **SPIRITVS**, quos movit ignes,

Hos foveat sacer usque sacros.

Sponsæque Sponsus flagret amoribus:

Et Sponsa Sponsi flagret amoribus;

Sic prole Sponsum mox patrem, sic

Se faciet quoque Sponsa matrem.

DISTI-

DISTICHON

*Annus, mensem & diem nuptiarum
exhibens:*

LVX sit nona tibi **Lata** & **VICesima** **IVLI**
QVa **VoLgange** s**Vbils** **VInCLa** sa**Crata** toi**I**.

*Christophorus Lelmius
Bernburgensis.*

DISTICHON

Jd 4206
80

ULB Halle

3

004 167 287

f

56

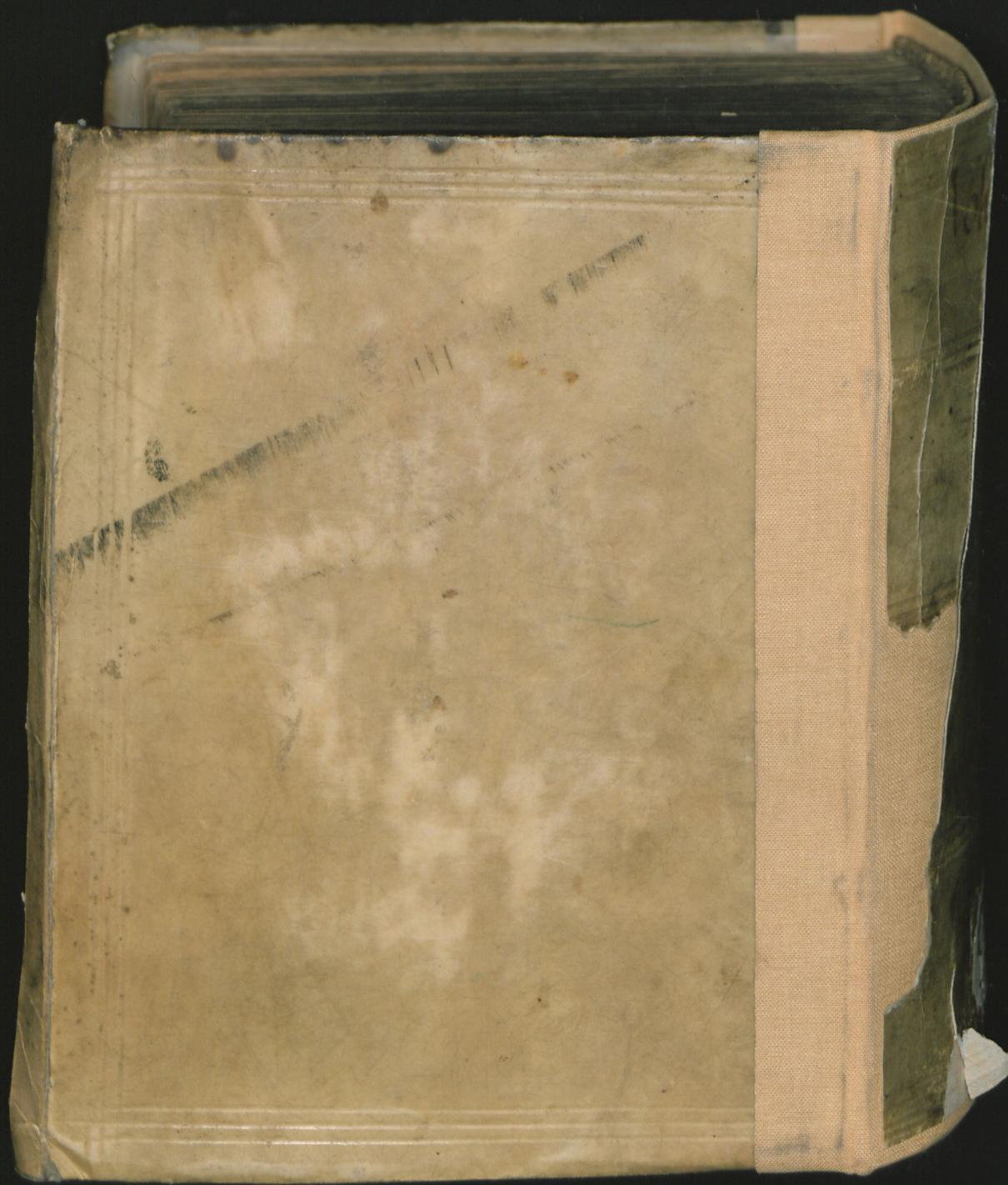
80
Stk. 18 u. 25 nicht in PICA,
da Hachr.

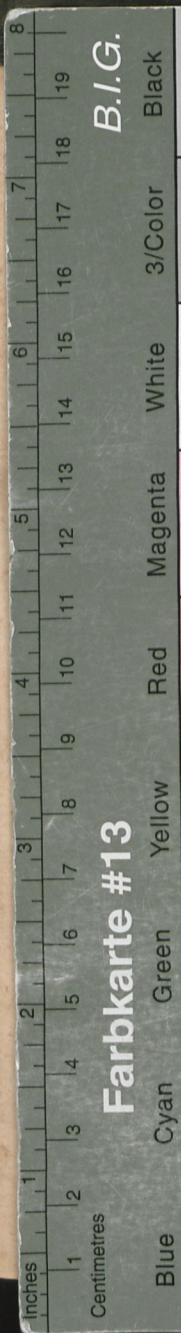
10-Bg
Jul. 01

Sc 14

24 VD 17

M

B.I.G.

Farbkarte #13

Black
3/Color
White
Magenta
Red
Yellow
Green
Cyan
Blue

XXXIIIX.

24 37

TIIS
S. ERVDI.
tis amantiſſi-
venis,
NGI A BER-
NDIDATI & C
ctiſ. pariq; tam pietatis
quam ingenii for-
us celebratam
ALENAM,
imiq; M. Balthaſari
illuſtr. Gymnaſij
ſſoris & inſpe-
& C. F.

s appreciationis ergo nun-
n ſuum cuiuſque verſibus
ſt adſcriptum.

VESTÆ,
ti M. DC. V.

